

Παραμύθι για τους καλικάντζαρους

Πηγή: <https://www.paidika-paramythia.gr/story/37/oi-kalikantzaroι>

Διασκευή και ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Μια φορά κι έναν καιρό
στην άκρη ενός μικρού
χωριού, σε ένα μικρό
σπιτάκι ζούσε η κυρά-
Λένη, με την κόρη της τη

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Φυλιέ

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων και το χιόνι είχε σκεπάσει τα βουνά,
τους κάμπους και τους δρόμους και ήταν δύσκολο να τους διαβείς. Ο αέρας
από τα γύρω σπίτια μύριζε μελομακάρονα, δίπλες και χριστόψωμα.

Φιλιά μου, θα πάω μέχρι το
μύλο να αλέσω λίγο σιτάρι.
Πρέπει να φτιάξουμε κι εμείς
μερικά γλυκά!

Όχι μάνα, είσαι κουρασμένη
εσύ. Θα πάω εγώ στο μύλο!

Η κυρά-Λένη με την κόρη της δεν είχαν ζυμώσει τίποτα για τα
Χριστούγεννα, γιατί όλη μέρα δούλευαν σε ένα αρχοντόσπιτο.

Όχι, δε σε αφήνω!
Αυτές τις μέρες βγαίνουν οι
καλικάντζαροι και συνηθίζουν
να τρυπώνουν στους μύλους.

Δε φοβάμαι κι ούτε πιστεύω αυτά
που λέγονται για τα καλικαντζάρια.
Θα πάω και θα γυρίσω αμέσως.
Δώσε μου το σακί με το σιτάρι και
φέρε το γαϊδουράκι να το φορτώσω.

Καλά, αφού επιμένεις,
πήγαινε, αλλά να προσέχεις τα
καλικαντζάρια! Πάω να φέρω
το γαϊδουράκι από τον στάβλο.

Έτσι, η Φιλιά φόρτωσε στο γαϊδουράκι το σακί με το σιτάρι και ξεκίνησε για τον μύλο. Από μακριά έβλεπε αμυδρά το φως του μύλου, που φωτιζόταν από ένα λυχνάρι.

Όταν έφτασε στο μύλο, άκουσε φωνές και γέλια. Σκέφτηκε ότι θα είναι μέσα κι άλλοι χωριανοί, που θέλουν να αλέσουν το σιτάρι τους. Σπρώχνει λοιπόν, την πόρτα και με έκπληξη βλέπει μπροστά της γύρω στα πέντε καλικαντζαράκια. Ήταν κάτι κακάσχημα πλάσματα!

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Η Φιλιώ σκέφτηκε να φύγει, όταν άκουσε μια φωνή να της λέει:

Ήρθα να αλέσω το σιτάρι μου.

Γιατί θέλεις να φύγεις; Εμείς περιμέναμε τόση ώρα να φανεί καμιά όμορφη κοπέλα. Τι ήρθες να κάνεις εδώ;

Θέλω να χορέψω μαζί σας, αλλά ας βάλω πρώτα το σιτάρι στον μύλο να αλέθεται, για να μην αργήσω.

Άσε το σιτάρι σου και έλα να χορέψουμε.

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Και αμέσως έριξε το σιτάρι στον μύλο και άρχισε το άλεσμα.

Έλα κοπέλα, έλα να χορέψουμε! Και θα σου δώσουμε μεταξωτά φορέματα, χρυσά στολίδια, βελούδινα γοβάκια από τη Βενετία!

Καλά λοιπόν, θα χορέψουμε! Τρέξτε όμως πρώτα να μου φέρετε όλα αυτά που μου είπατε!

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Ελάτε λοιπόν, ας τρέξουμε
γρήγορα στη Βενετία, να της τα
φέρουμε! Ομορφούλα κοπελιά,
περίμενε μας! Δε θα αργήσουμε.

Πρέπει να αλέσω γρήγορα το σιτάρι και να φύγω, πριν με προλάβουν εδώ. Γρήγορα καλέ μου μύλε, άλεθε, για να φύγω, πριν γυρίσουν τα καλικαντζάρια.

Το σιτάρι αλέστηκε, η Φιλιώ το πήρε και το άδειασε στο σακί της και βιαστικά φόρτωσε το σακί στο γαϊδουράκι και πήρε το δρόμο της επιστροφής για το χωριό.

Τι έπαθες, αγάπη μου;

Μπράβο σου, κόρη μου! Έλα να ξεκουραστείς κι εγώ θα φτιάξω τα γλυκά.

Αχ μανούλα, φοβήθηκα λιγάκι με τα καλικαντζαράκια!

Συνάντησα τα καλικαντζαράκια στον μύλο και μου είπαν να μου δώσουν χρυσά στολίδια και μεταξωτά φορέματα από τη Βενετία, για να χορέψω μαζί τους. Εγώ όμως δεν τα πίστεψα. Τους είπα να πάνε πρώτα να μου τα φέρουν, για να μπορέσω να τους ξεφύγω.

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Δεν πρόλαβαν να τελειώσουν την κουβέντα, όταν χτύπησε η πόρτα και στο κατώφλι φάνηκε η Μαλάμω, η φαντασμένη κόρη του άρχοντα!

Δεν μπορώ να πάω. Μόλις τώρα γύρισα από το μύλο και φοβάμαι να ξαναπάω!

Ναι, τα είδα και μου έταξαν χρυσά φλουριά και μεταξωτά φορέματα. Όμως φοβάμαι και δεν ξαναπάω!

Φιλιά, πήγαινε γρήγορα στον μύλο, να αλέσεις λίγο σιτάρι, γιατί μας τέλειωσε το αλεύρι και θέλουμε να φτιάξουμε μερικά γλυκά ακόμη.

Μπα; Είδες τα καλικαντζαράκια;

Τότε θα πάω εγώ που είμαι γενναία και δε φοβάμαι τίποτα!!

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Προχωρώντας μέσα στο χιόνι, κατευθύνθηκε προς τον μύλο. Ο νους της ήταν στα χρυσά στολίδια και στα μεταξωτά φορέματα από τη Βενετία.

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Κουρασμένη ύστερα από αρκετή ώρα έφτασε στον μύλο, έσπρωξε την πόρτα, μπήκε μέσα και βρέθηκε μπροστά στα καλικαντζαράκια.

Για να χορέψω μαζί σας, θέλω πρώτα τα χρυσά στολίδια και μεταξωτά φορέματα από τη Βενετία!

Καλώς την κοπέλα!
Έλα να χορέψουμε!

Βέβαια, βέβαια θα σου τα δώσουμε. Πάμε να σου τα φέρουμε αμέσως!

Όταν γύρισαν, κρατούσαν στα χέρια τους μεγάλα νταούλια και κρόταλα και έκαναν τόσο θόρυβο τραγουδώντας και χορεύοντας που η Μαλάμω νόμιζε ότι θα χάσει για πάντα την ακοή της. Και βέβαια φλουριά και φορέματα δεν της έδωσαν! Με τρομερό πονοκέφαλο γύρισε στο σπίτι της και είπε την περιπέτεια της στη μαμά της. Πάντως από τότε έγιναν με τη Φιλιώ οι καλύτερες φίλες!!

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση